

[Indenrigsministeren.]

gang med at lægge budget, ved, hvor de befinder sig.

Det ærede medlem hr. Alfred Bøgh fremsatte en række kritiske bemærkninger, og jeg skal nækte kommentarer til nogle enkelte af dem.

Det er klart, at hvor man overgår til en forskellig beskatning af en ejendoms tilliggende, opstår der administrative problemer, og det var det udvalg, der arbejdede med sagen i oktober, jo også klar over, idet man ønskede et samråd herom. Jeg vil gerne bede om, at dette samråd bliver med finansministeren og ikke med mig, for finansministeren ved noget om vurdering; jeg ved meget, meget lidt. Jeg kan naturligvis få manuduktion af finansministeren, men er det ikke bedre at gå til kilden i disse kildeskattetider?

Det ærede medlem hr. Alfred Bøgh var, forstod jeg, ikke tilfreds med, at tillægspro-millen for ikke-fastboende ejendomsbesiddere bortfalder ved gennemførelse af lovforslaget; han fandt ikke begrundelsen herfor stærk nok. Hvis der i udvalget er stemning for at bevare denne bestemmelse, som utvivlsomt i enkelte kommuner har en vis finansiel betydning, er det da klart, at jeg ikke vil stille mig afvisende heroverfor. Generelt set indebærer bestemmelsen imidlertid en del administrativt besvær, og generelt set drejer det sig om relativt små beløb. Men som sagt, er der i udvalget stemning derfor, vil jeg da på ingen måde forsøge at stille mig afvisende heroverfor.

Hr. Alfred Bøgh rejste et par problemer omkring amtsbesaktningen og var herunder inde på, om man ikke skulle gå bort fra det nuværende fordelingsgrundlag med $\frac{1}{5}$ på grundværdierne og $\frac{4}{5}$ på indkomst ved sognekommunernes tilsvær til amtsfonden. Jeg ville nok mene, at vi nu bør stille yderligere ændringer på feltet i bero. Vi har jo gennemført loven om amtsbeskatningen i fjor og ved jo alle, at vi står over for gennemførelse af en kommunal reform, hvoraf det, der allerede er forelagt folketinget, kun er en del. I regeringen har vi taget spørgsmålet op om en overvejelse af den kommende byrdefordeling mellem stat og kommuner og mellem primær- og sekundærkommuner indbyrdes — og i denne forbindelse naturligvis også på længere sigt spørgsmålet

om en styrkelse af kommunernes skattegrundlag. Jeg tror ikke, hr. Alfred Bøgh og jeg står så forfærdelig langt fra hinanden, når han peger på en forøget overførsel af indkomstkatten til kommunerne, hvis man vil pålægge dem en række opgaver, der i øjeblikket er pålagt staten.

Jeg kan ikke besvare spørgsmålet om, hvilke udbetalinger der vil finde sted fra landbrugets rationaliseringsfond til landbrugsstøtte. Regeringen har endnu ikke drøftet disse problemer og har derfor heller ikke kunnet tage nogen stilling dertil. Jeg forstod, at hr. Alfred Bøghs væsentligste indvending mod lovforslaget var de frie promiller, og derom vil jeg gerne, idet jeg henviser til de bemærkninger, hr. A. C. Normann gjorde, sige, at jeg ikke ser, at der med rimelighed kan indvendes noget imod at give kommuner denne adgang til selv at bestemme grundlaget for deres beskatning, ligesom jeg heller ikke deler frygten for, at man i en kommune skal misbruge en flertalsmagt over for ejendomsbesidderne til at drive dem fra hus og hjem. Jeg tror altså nok, man overdriver risikoen ved det her fremsatte lovforslag.

Vedrørende skattefritagelse for den dyrkede jord kan jeg, selv om man siger det på den måde, at de 90 pct. skal aftrappes over en årrække, rent principielt ikke være tilhænger af synspunktet. Jeg finder, at det er en særbehandling af et enkelt erhverv, som jeg tror det bliver meget, meget vanskeligt at få andre erhverv til at forstå og finde det rimeligt at gennemføre. Og gennemfører man det nu for gartneriet og landbruget, ved vi jo, at de næste, der kommer, så mærkeligt det end lyder, bliver fiskerne. Derefter kommer industrien, handelen og alle de andre erhverv. Jeg tror derfor, at forslaget i og for sig binder i, at venstre har et andet syn på ejendomsbeskatningen end mit parti.

Til hr. H. C. Toft vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at indenrigsministeriet har modtaget en henvendelse fra De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark om de vanskeligt stillede sognekommuner. Vi har gennemgået problemet i indenrigsministeriet, og det er min hensigt at gå til regeringens økonomiudvalg med problemet. Forholdet er dog nok det, at hvis man vil hjælpe de vanskeligt stillede sognekommuner, kan